

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Republikę Portugalską.
- 3) Republika Czeska, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Rzeczpospolita Polska i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 319 z 29.10.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — HK Danmark, działający w imieniu Glennie Kristensen przeciwko Experian A/S

(Sprawa C-476/11) (¹)

(Zasada niedyskryminacji ze względu na wiek — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 21 ust. 1 — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 i 2 — System zabezpieczenia emerytalnego pracowników — Wzrost wysokości składki wraz z wiekiem)

(2013/C 344/18)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Vestre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HK Danmark, działający w imieniu Glennie Kristensen

Strona pozwana: Experian A/S

Przy udziale: Beskæftigelsesministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Vestre Landsret — Wykładnia art. 6 ust. 2 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Uzasadnienie odmiennego traktowania ze względu na wiek — Ustalenie w ramach systemów zabezpieczenia społecznego pracowników wieku dostępu lub uprawnienia do świadczeń emerytalnych lub inwalidzkich — Ogólne wyłączenie systemów zabezpieczenia społecznego pracowników pod warunkiem, że nie pociąga ono za sobą dyskryminacji ze względu na płeć lub wyłączenie mające zastosowanie wyłącznie do objęcia systemami zabezpieczenia społecznego — Krajowy system prawny, na podstawie którego pracodawca może uiszczać jako element wynagrodzenia składki emerytalne, których wysokość rośnie wraz z wiekiem pracownika

Sentencja

Zasadę niedyskryminacji ze względu na wiek ustanowioną w art. 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i skonkretyzowaną przez dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a w szczególności art. 2 i art. 6 ust. 1 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu systemu zabezpieczenia emerytalnego pracowników, zgodnie z którym pracodawca opłaca stanowiące element wynagrodzenia składki na ubezpieczenie emerytalne, których wysokość wzrasta wraz z wiekiem pracownika, pod warunkiem że wynikające z niego odmiennie traktowanie ze względu na wiek jest właściwe i konieczne dla realizacji zgodnego z prawem celu, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — w postępowaniu wszczętym przez ÖBB-Personenverkehr AG

(Sprawa C-509/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 1371/2007 — Prawa i obowiązki pasażerów w ruchu kolejowym — Artykuł 17 — Odszkodowanie w przypadku opóźnienia — Wyłączenie w razie działania siły wyższej — Dopuszczalność — Artykuł 30 ust. 1 akapit pierwszy — Kompetencje organu krajowego odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów omawianego rozporządzenia — Możliwość nakazania przewoźnikowi kolejowemu, by wprowadził zmiany w swoich warunkach przyznawania pasażerom odszkodowania)

(2013/C 344/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

ÖBB Personenverkehr AG

Przy udziale: Schienen-Control Kommission, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 17 i art. 30 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (Dz.U. L 315, s. 14) — Warunki odszkodowania — Dopuszczalność wyłączenia odszkodowania w razie działania siły wyższej — Kompetencje organu krajowego odpowiedzialnego za egzekwowanie przepisów rozporządzenia do zastąpienia warunków umownych niespełniających warunków rzeczonych rozporządzenia warunkami, które są z nim zgodne.

Sentencja

- 1) Artykuł 30 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym należy interpretować w ten sposób, że organ krajowy odpowiedzialny za egzekwowanie przepisów omawianego rozporządzenia nie może, jeżeli przepisy krajowe tego nie przewidują, narzucić przedsiębiorstwu kolejowemu, którego warunki przyznawania odszkodowania dotyczące zwrotu ceny biletu nie odpowiadają kryteriom ustalonym w art. 17 omawianego rozporządzenia, konkretnej treści takich warunków.
- 2) Artykuł 17 rozporządzenia nr 1371/2007 należy interpretować w ten sposób, że przedsiębiorstwo kolejowe nie ma prawa zawrzeć w swoich ogólnych warunkach przewozu klauzuli, na mocy której jest ono zwolnione z ciężącego na nim obowiązku przyznania odszkodowania za opóźnienie, jeżeli opóźnienie spowodowane jest działaniem siły wyższej lub jedną z przyczyn wymienionych w art. 32 ust. 2 przepisów ujednoczonych o umowie międzynarodowego przewozu osób i bagażu kolejami Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami z dnia 9 maja 1980 r., zmienionej protokołem wileńskim z dnia 3 czerwca 1999 r.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Włochy) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo przeciwko Comune di Campobello di Mazara

(Sprawa C-539/11) (¹)

(Artykuły 49 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Zdrowie publiczne — Optycy — Przepisy krajowe uzależniające utworzenie nowych zakładów optycznych od zezwolenia — Ograniczenia demograficzne i geograficzne — Względy uzasadniające — Zdolność do osiągnięcia zamierzonego celu — Spójność — Proporcjonalność)

(2013/C 344/20)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ottica New Line di Accardi Vincenzo

Strona pozwana: Comune di Campobello di Mazara

Przy udziale: Fotottica Media Visione di Luppino Natale Fabrizio e C. s.n.c.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Wykładnia art. 49 i art. 56 TFUE a także art. 2 ust. 2 lit. f), art. 4 ust. 8 i art. 15 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376, s. 36) — Przepisy krajowe uzależniające uzyskanie zezwolenia na otwarcie nowych zakładów w celu prowadzenia działalności optycznej od warunku obejmującego, po pierwsze, utworzenie jednego zakładu na 8 000 mieszkańców oraz, po drugie, minimalną odległość wynoszącą 300 metrów między istniejącymi zakładami optycznymi — Ograniczenie swobody świadczenia usług — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Ochrona zdrowia — Proporcjonalność

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom regionalnym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które ustanawiają limity wydawania zezwoleń na utworzenie nowych zakładów optycznych, przewidując, że:

— w każdej strefie geograficznej co do zasady może zostać utworzony jeden zakład optyczny na 8 000 mieszkańców oraz

— każdy nowy zakład optyczny co do zasady powinien zachowywać minimalną odległość 300 m w stosunku do już istniejących zakładów optycznych,

o ile właściwe organy czynią odpowiedni użytek — z poszanowaniem przejrzystych i obiektywnych kryteriów — z uprawnień przyznanych przez dane przepisy w celu osiągnięcia, w sposób spójny i systematyczny, zamierzonych przez nie celów ochrony zdrowia publicznego na całym danym terytorium, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 370 z 17.12.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, działający w imieniu Erika Toftgaard przeciwko Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Sprawa C-546/11) (¹)

(Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 i 2 — Odmowa wypłaty wynagrodzenia za pozostawanie w dyspozycji pracodawcy urzędnikom, którzy ukończyli 65 lat i kwalifikują się do korzystania z emerytury)

(2013/C 344/21)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret